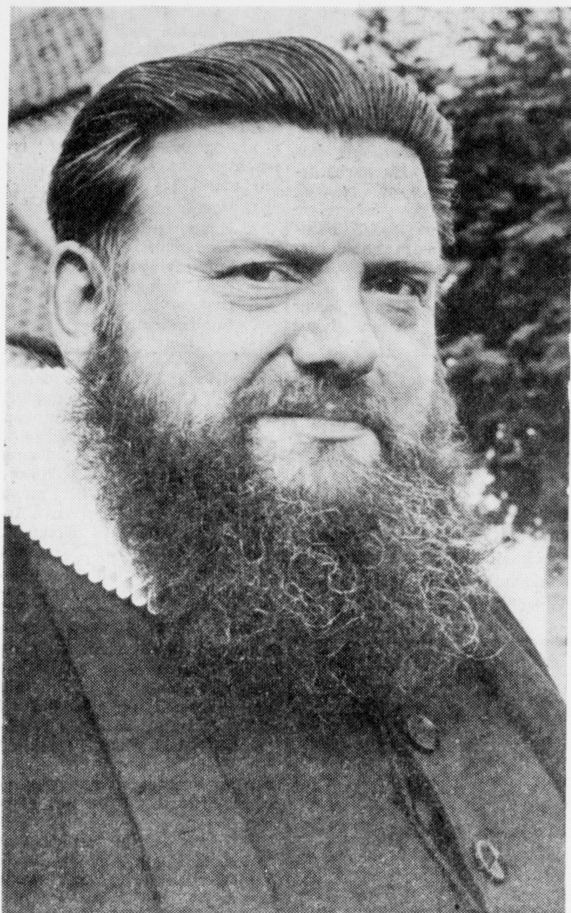

Jóhan Nielsen; — Hitt týðningarmesta er, at menniskjan kann elska og fyrigeva.

Jóhan Nielsen, fólkatingsmaður:

Tey kristnu verða illneitað

Í samrøðu við danska blaðið B.T., sigur Jóhan Nielsen, fólkatingsmaður, at tey kristnu verða illneitað og sett til viks.

Soleiðis sigur sóknarpresturin og fólkatingslimurin, Jóhan Nielsen. Hann sigur, at tað avgerandi er ikki um tú gongur í kirkju. So leingi tú gert eftir teimum orðum, hann hevur gjørt til loysunarorð: Alt tað, tit ynskja, at menniskja skal gera móti tykkum, tað tit gera móti teimum.

— Í Norðurlandi t. d. ganga protestantar og katolikkar nóg og kirkju, men skjótvápnini verða ógngla nýtt kortini. Slikt hevur onki við kristni at gera. Teimum restar jú kærleikan.

Eg vil siga, at hitt týðningarmesta er, at menniskjan kann elska og fyrigeva alt. Vilji Guds er, at vit skulu verða góð við hvørt annað. Alt heita hevði mikla ávirkan á meg í barnheiminum í Føroyum, sigur Jóhan Nielsen.

— Tað var so mangan, at fiskimenn komu ongantíð aftur, ikki tí, tey heima vistu sera væl, at slikt kundi henda, men havið var neyðugt, skuldi nakað verða at liva av.

Tíðirnar eru broyttar, og tær hava eisini borið ymiskar trupulleikar við sær.

Fyri tey, sum missa onkran

bráðliga úr heiminum, onkran sum tey hava sæð dagliga í mong ár, er deyðin hópisleysur, men deyðin kann vera ein loysn.

— Trúgva tygum upp á livið eftir deyðan?

— Í hesum sambandi kundi verið áhugavert at sagt søguna um heiliráðslækan, sum kannaði sálina, ið ongantíð kundi doyggja. Starvsfelagi hansara, ein skurðlekni hevði miklan áhuga fyri slíkum kanningum. Eftir nógvar royndir, segði hann: — Nú havi eg gjørt so nógvar leknaviðgerðir, men nakra sál havi eg ikki funnið. Heiliráðslækan spurdi: — Høvir tú nakrantíð hugsað um skil og vit titt?

Jú, eg trúgvi uppá livið eftir deyðan, men hvussu, eri eg ikki forur fyri at hugsa mær — og møguleikin at finna út, um liv er eftir deyðan, kann verða nevndur.

— Á hvønn hátt?

— Líta vit okkum 100 ár aftur í tíðina. Vit fáa at vita, at seinni í tíðini sleppur hvør einstakur at siggja livandi og deyð menniskju í sjónvarps-tíli. Í teirri tíðini var ilt at trúgva slíkum, men í dag er

hetta vordíð ein táttur í gerandislívi okkara.

— Nú sjónvarpið var nevnt, hvat halda tygum verður sett ov nóg til viks í sendingunum?

— Í øllum førum ikki kommunistar ella teir svortu, men júst tey kristnu. Og farið er so langt, at sangir verða gjordir til tess at illneita tey kristnu.

— Tygum hava eina avgjörða støðu í abortspurninginum?

— Ja, avgjört. Heima í Føroyum doyðu nóg fólk, og livið er heilagt. Ongantíð havi eg høyrð nakran sagt t. d.: Gævi satt eg var deyður í móðurlívi.

— Halda tygum, at farið er ov langt burtur frá kristindóminum?

— Nei, eg vil ikki halda at so er. Tað er so ymiskt, sum menniskjan hevur kenslu sína. Eitt nú við kristindóminum.

— Jú, tað er rætt, og hjálpið hetta, so er ikki mótmælingur hesum víðvikandi. Men at vera kristin er at vera virksamur.

— Jesus hevur livað, og hann er Guds sonur, og prógvini fyri at so hevur verið, eru góð. Tey líknisi, ið sögd eru um hann, sýna, at tað er satt. Um so ikki var, hevði kristindómurin ongantíð kunnað livað.

— Hvussu fer alt at vera, tá Jesus kemur aftur?

— Fyri teimum, ið hava alt æðið fer tað at kennast lægð, og lat tað verða nevnt í hesum sambandi, sum skrivað stendur: Tað er verri hjá einum ríkum at koma í himmriki enn hjá einum kameli at koma igjøgnum eitt nálareyga.

— Kristindómurin hevur borið nóg stíð við sær ymsastadni. Nóg fólk eru deyð?

Jú, og orsøkin er, at menniskju eru ótýggi. Ein søga einaferð enn: Ein pápi roynir at fáa stundir at lesa í blóðunum, men bornini órógeva. Hann skræðir eina mynd av heimskortinum úr blaðnum í smá petti og gevur bornunum, so tey kunnu seta myndina saman, og harvið fer hann frið at lesa. Bert litla løtu seinni sýna bornini pápanum dugnað sín.

— Eg helt ikki at tit dugdu so væl, sigur pápin.

— Tað gjordu vit heldur ikki, pápi. Á hinari síðuni var mynd, sum sýndi okkum eitt menniskja, og tá tað var rætt, varð heimurin tað somuleiðis, sögdu bornini.

mamma eg havi mist eitt knapphol.

Litla Maria spældi á stovugólvinum, á divanini lá pápin og svav, hann snorkaði so tað hoyrdist langan veg, men við eitt vendi hann sær og helt uppat við at snorka. Tá rann litla Maria út í kokin til mamma sína og segði: Mamma kom og skunda tær, pápi hevur svøgt motorin.

Framhald frá 2. síðu (1)

1971 á somu okjum, og tá eru Flógvín og Flemmish Cap frí

tíknir fyri kvotering.

Niðanfyrir standandi uppskilling visir lut okkara í kvotaskipanini fyri 1973:

Undiroki og divi sions	Til sammetingar meðaltal 1961-70 tons	Søguligt grundar lag tons	»Special needs« tons	Totalkvota tons
2X3LK	8.325	7.896	6.000	13.696
3 Ps.	1.432	1.500	500	2.000
3 NO	2.526	2.009	9000	2.909
4°VSW	425	700	450	1.150
	12.808	12.096	7.850	19.946

Laksareglugerðin

Aftaná at Danmark og Noreg í samráðingum úrslitaleyst høvdu roynt at fáa USA at góttaka, at semjan frá februar 1972 millum Danmark/USA ikki skuldi fáa gildi fyrr enn í

1973 settu Danmark, Noreg, Bretland og USA fram felagsuppskot svarandi til semjuna soleiðis:

1. Hesar nøgdur (ókrúvd vetk) verða loyvdar á konventiónsoknum í Grønlandi, t. e. utanfyri 3 fjórðingar:

	1972	1973	1974	1975
			tons	
Danmark (geografiska Danmark og Føroyar)	800	600	550	500
Noreg	300	225	210	195
Onnur limalond	10	10	5	5

Kommissiónin tók ad notam frásøgn frá donskum kommissioneri, at veida veidd av donum og føyoyingum innanfyri 3-fjórðingamarkid telur við i nøgdunum omanfyri, og at donsk og føyoyisk skip frá 1. januar 1976 halda uppat at veida laks.

2. Er veitt ov lituð ella ov

nøgv eitt ár, kann regulerað i veiðuni fylgjandi ár eftir talvuni.

3. Grønlandskir fiskimenn kunnu uttan mun til pkt. 1 halda fram at veida laks i nøgdum, svarandi til umleið meðal årsveiðuna i árunum 1964-71, mett til 1100 tons. Kommissiónin tók eisini ad

notam frásøgn frá donskum kommissioneri, at veida hjá grønlandskum fiskimønnum, veidd innanfyri 3-fjórðingamarkid, telur við i talinum.

4. Um okkurt limaland krevur tað, skal støðan hjá laksinum kannast innan 5 ár. Í hesum kanningum telur tørvurin at verja stovnin eins og serligi týðningurin, laksaveiðin hevur hjá fiskimønnum fram við strendurnar. Hesar kanningar kunnu føra við sær regulering av nøgdini eftir punkt 1.

5. Øll limalond við strond móti konventiónsoknum skulu taka hóskaði tiltøk til regulering av laksaveiðuni innanfyri 12 fjórðingar eins og tey Danmark hevur tikið, t. e. til 1969 neveau.

6. At øll limalond, ið ikki enn hava bundið seg, skulu seta totalforboð fyri laksaveiðu á konventiónsoknum utanfyri 12 fjórðingar ikki seinri enn frá 1. januar 1976.

7. At kvotabýtið eftir punkt 1 ikki er precedensskapandi.

8. Viðtøkan frá 4. juni 1971 (skipanin fyri 1972 og 1973) fer úr gildi, tá hetta uppskot er sett í verk.

Øll føyoyisk skip, sum fara at royna undir Labrador, Ný Foundlandi og kanska longur suður eftir uttan fyri Nova Scotia og Main eiga at venda sær til Reiðarafelagið fyri at fáa sær kunneleika um, hvar og

hvussu er skipað fyri kvotu á hesum okjum. Og øll veiðufør okkara hava skyldu dagliga at útfylla tey pappirir, sum teir hava fingið umborð statistikki víðvikandi. Hesin statistikki (hagtol) eigur at verða sendur inn sum fyriskipað, so skjótt sum gjørligt eftir at skipini eru heim aftur komin.

Eg vil fegin siga tað so týðuliga sum gjørligt, at tað er av livsneyðugum týðningi fyri okkum sum fiskiveiðutjóð at fáa skil og greiðu á okkara veiðuhagtølum.

Ein maður kom inn á eitt gistingarhús og bað um ein kopp av kaffi við ongum róma, og segði hann: um tit ongan róma hava, so skal eg hava ein við ongum flota.

Litla Marianna var ógvuliga stolt av, at hon sjálv dugdi at knappa sær frakkan, men ein morgunin var hon byrjað skeivt har niðri, soleiðis at ein knappur leyp av har uppi, tá skar hon í róp: Mamma,